

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 200/18

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2018

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-412/17 και C-474/17
Bundesrepublik Deutschland κατά Touring Tours und Travel GmbH και
Sociedad de Transportes SA

Ο κώδικας συνόρων του Σένγκεν δεν επιτρέπει στη Γερμανία να υποχρεώνει τις επιχειρήσεις μεταφορών με λεωφορεία που εκμεταλλεύονται διασυνοριακές γραμμές να ελέγχουν το διαβατήριο και τον τίτλο διαμονής των επιβατών πριν από την είσοδο στη γερμανική επικράτεια

Τέτοιο έλεγχοι έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους και, επομένως, απαγορεύονται

Κατά τη γερμανική νομοθεσία, κάθε επιχείρηση μεταφορών με λεωφορεία που εκτελεί τακτικά διασυνοριακά δρομολόγια εντός του χώρου Σένγκεν με προορισμό τη Γερμανία υποχρεούται να ελέγχει το διαβατήριο και τον τίτλο διαμονής των επιβατών πριν από τη διέλευση των γερμανικών συνόρων. Σκοπός του ελέγχου αυτού είναι να αποτρέπεται η μεταφορά στη γερμανική επικράτεια υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν τα εν λόγω ταξιδιωτικά έγγραφα. Προς εξασφάλιση της τήρησης της ως άνω υποχρέωσης ελέγχου, οι αστυνομικές αρχές δύνανται να εκδίδουν απόφαση περί απαγόρευσης τέτοιων μεταφορών, επ' απειλή χρηματικών ποινών, εις βάρος επιχειρήσεων μεταφορών ως προς τις οποίες διαπιστώνεται ότι έχουν μεταφέρει στη γερμανική επικράτεια υπηκόους τρίτων χωρών που δεν έχουν τα εν λόγω ταξιδιωτικά έγγραφα.

Η Touring Tours und Travel και η Sociedad de Transportes, οι οποίες εδρεύουν, αντιστοίχως, στη Γερμανία και την Ισπανία, είναι επιχειρήσεις που διοργανώνουν ταξίδια και μεταφορές με λεωφορεία και εκμεταλλεύονται τακτικές γραμμές με προορισμό τη Γερμανία οι οποίες διασχίζουν τα σύνορα της Γερμανίας με τις Κάτω Χώρες και με το Βέλγιο. Εκτιμώντας ότι οι επιχειρήσεις αυτές είχαν μεταφέρει στη Γερμανία σημαντικό αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών που δεν είχαν τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα, η Bundespolizeipräsident (διεύθυνση της ομοσπονδιακής αστυνομίας, Γερμανία) εξέδωσε το 2004, κατόπιν προειδοποίησης, αποφάσεις με τις οποίες τους απαγόρευε, επ' απειλή χρηματικής ποινής, να μεταφέρουν στο γερμανικό έδαφος υπηκόους τρίτων χωρών που δεν είχαν το απαιτούμενο διαβατήριο και τους απαιτούμενους τίτλους διαμονής.

Οι δύο επιχειρήσεις μεταφορών με λεωφορεία άσκησαν προσφυγές κατά των ανωτέρω απαγορευτικών αποφάσεων ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων. Διατηρώντας αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της επίδικης υποχρέωσης ελέγχου με την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν, το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία) υπέβαλε σχετικό ερώτημα στο Δικαστήριο.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο κώδικας συνόρων του Σένγκεν¹ (όπως ίσχυε το 2014²) δεν επιτρέπει³ να επιβάλλεται στις επιχειρήσεις που

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2006, L 105, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 182, σ. 1).

² Ο κανονισμός 562/2006, ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών των υποθέσεων των κυρίων δικών, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1).

³ Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι δεν εξέτασε ούτε την οδηγία 2002/90/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για τον ορισμό της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ 2002, L 328, σ. 17), ούτε την απόφαση-πλαίσιο 2002/946/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου για την πρόληψη της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ 2002, L 328, σ. 1), ούτε την οδηγία

διοργανώνουν ταξίδια με λεωφορεία προς τη Γερμανία η επίδικη υποχρέωση διενέργειας ελέγχου ούτε να εκδίδονται αποφάσεις με τις οποίες απαγορεύεται, επ' απειλή χρηματικής ποινής, στις επιχειρήσεις που παρέβησαν την υποχρέωση αυτή να πραγματοποιούν οιαδήποτε νέα μεταφορά υπό τις ίδιες συνθήκες.

Οι επίμαχοι έλεγχοι, δεδομένου ότι διενεργούνται κατά τον χρόνο που οι επιβάτες επιβιβάζονται στο λεωφορείο στην αρχή του διασυνοριακού ταξιδιού, συνιστούν ελέγχους στο εσωτερικό της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους και απαγορεύονται όταν έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους.

Κατά το Δικαστήριο, οι επίμαχοι έλεγχοι έχουν τέτοιο αποτέλεσμα και, συνεπώς, απαγορεύονται.

Πράγματι, οι έλεγχοι αυτοί έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να διασφαλισθεί ότι μπορεί πράγματι να επιτραπεί η είσοδος στο γερμανικό έδαφος στους επιβαίνοντες στο λεωφορείο, οι οποίοι προτίθενται να διασχίσουν τα γερμανικά σύνορα. Επομένως, σκοπός των ελέγχων είναι να εμποδισθεί η είσοδος στο γερμανικό έδαφος των επιβατών εκείνων που δεν έχουν τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα, όπως ακριβώς είναι και ο σκοπός των ελέγχων που διενεργεί η αστυνομία συνόρων κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων. Η γενεσιουργός τους αιτία είναι ακριβώς η διέλευση εσωτερικών συνόρων.

Επιπροσθέτως, η επίδικη υποχρέωση ελέγχου είναι γενικού χαρακτήρα και αφορά όλες τις διασυνοριακές γραμμές λεωφορείων, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς των οικείων προσώπων και ανεξαρτήτως περιστάσεων από τις οποίες προκύπτει κίνδυνος προσβολής της δημοσίας τάξης. Επιπλέον, ο έλεγχος των ταξιδιωτικών εγγράφων πρέπει να διενεργείται κατά συστηματικό τρόπο σε όλα τα πρόσωπα που ταξιδεύουν σε οιαδήποτε διασυνοριακή γραμμή λεωφορείων. Αντιθέτως, η υποχρέωση διενέργειας του επίμαχου ελέγχου δεν καλύπτει τις γραμμές μεταφοράς με λεωφορεία που περιορίζονται στο γερμανικό μόνον έδαφος, παρότι αυτές ενδέχεται να διανύουν ίση ή και μεγαλύτερη ακόμη απόσταση από τις διασυνοριακές γραμμές στις οποίες εφαρμόζεται η εν λόγω υποχρέωση διενέργειας ελέγχου.

Δεδομένου ότι η υποχρέωση διενέργειας ελέγχου είναι, αυτή καθαυτήν, αντίθετη προς τον κώδικα συνόρων του Σένγκεν, ο τελευταίος αντίκειται επίσης στην επιβολή κυρώσεων λόγω παράβασης της υποχρέωσης αυτής διά της έκδοσης αποφάσεων περί απαγόρευσης μεταφοράς, επ' απειλή χρηματικής ποινής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

2001/51/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ 2001, L 187, σ. 45), τις οποίες επικαλέστηκε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προκειμένου να υποστηρίξει ότι, βάσει του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη οφείλουν να επιβάλλουν στους μεταφορείς προσώπων υποχρεώσεις ελέγχου όπως οι επίμαχες, καθώς και τις προσήκουσες κυρώσεις. Πράγματι, το Bundesverwaltungsgericht δήλωσε ρητώς ότι δεν χρειαζόταν διευκρινίσεις όσον αφορά την επιρροή που ενδεχομένως ασκούν οι ανωτέρω πράξεις.